

**EUROPOS SĄJUNGOS
TARYBA**

**Briuselis, 2012 m. rugsėjo 19 d. (19.09)
(OR. en)**

13950/12

**MI 567
COMPET 559
POLARM 5
COSDP 787
PESC 1130
COARM 205**

PRIDEDAMAS PRANEŠIMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2012 m. liepos 3 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Uwe CORSEPIUS
Komisijos dok. Nr.:	COM(2012) 359 final
Dalykas:	Komisijos ataskaita Europos Parlamentui ir Tarybai dėl direktyvos 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje sąlygų supaprastinamo perkėlimo į nacionalinę teisę

Delegacijoms pridedamas Komisijos dokumentas COM(2012) 359 final.

Pridedama: COM(2012) 359 final

EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2012 06 29
COM(2012) 359 final

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI

**dėl Direktyvos 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje sąlygų
supaprastinamo perkėlimo į nacionalinę teisę**

(Tekstas svarbus EEE)

TURINYS

1.	Ižanga	4
2.	Perkėlimas į valstybių narių teisę	5
3.	Direktyvos taikymo sritis – su gynyba susiję produktai	5
4.	Išankstinio leidimo suteikimo principas	6
4.1.	Siunčiant su gynyba susijusius produktus iš vienos valstybės narės į kitą turi būti gautas išankstinis leidimas... ..	6
4.2.	...bet galimos išimtys	6
4.2.1.	Siuntėjas arba gavėjas yra vyriausybės įstaiga ir ginkluotosios pajėgos, siunčiama tarptautinėms organizacijoms arba bendrai valstybių narių vykdomai ginklavinimo programai įgyvendinti	6
4.2.2.	Siunčiami produktai, susiję su humanitarine pagalba ir pagalba ištikus nelaimei	6
4.2.3.	Siuntimas būtinas remonto, priežiūros, parodos arba demonstravimo tikslais	6
4.2.4.	Papildomos išimtys	7
4.3.	Su gynyba susijusių produktų įvežamų į arba vežamų per valstybės narės teritoriją, pervežimo ir įvežimo licencijos	7
4.4.	Komponentai	7
5.	bendrosios, visuotinės ir individualiosios siuntimo licencijos	8
5.1.	Trijų rūšių siuntimo licencijos	8
5.2.	Bendrosios siuntimo licencijos	8
5.2.1.	Siuntėjai, galėsiantys naudoti bendrąsias siuntimo licencijas	8
5.2.2.	Su gynyba susijusius produktus pagal bendrąją siuntimo licenciją gaunantys gavėjai	8
5.2.3.	Su gynyba susijusių produktų, kuriuos galima siųsti pagal bendrąją siuntimo licenciją, rūšys	9
5.2.4.	Registravimo sąlygos prieš bendrąją siuntimo licenciją panaudojant pirmą kartą	9
5.3.	Visuotinės siuntimo licencijos	9
5.4.	Individualiosios siuntimo licencijos	10
5.5.	Tiekėjų teikiama informacija	10
5.6.	Licencijas išduodančios institucijos	10
6.	Įmonių gavėjų sertifikavimas	11
6.1.	Sertifikavimo tikslas	11
6.2.	Sertifikavimo kriterijai	11

6.3.	Svarbiausių sertifikavimo elementų perkėlimas į nacionalinę teisę.....	11
6.4.	Informacijos apie sertifikuotus gavėjus skelbimas.....	11
6.5.	Sertifikavimo institucijos	12
6.6.	Apsaugos priemonės	12
7.	Eksportas po siuntimo	12
8.	SANKCIJOS	13
9.	Su perkėlimu į nacionalinės teisės aktus susijusios problemos.....	13
10.	Išvada	14
	Priedas	15

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI

dėl Direktyvos 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje sąlygų supaprastinamo perkėlimo į nacionalinę teisę

(Tekstas svarbus EEE)

1. IŽANGA

Šios direktyvos tikslas – supaprastinti su gynyba susijusių produktų siuntimo ES¹ viduje taisykles ir procedūras siekiant užtikrinti deramą vidaus rinkos veikimą.

Valstybių narių teisės aktai dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Sąjungoje kol kas skiriasi. Tai gali apsunkinti produktų judėjimą ir iškraipyti konkurenciją vidaus rinkoje, taigi dėl to Europos Sąjungoje gali atsirasti kliūčių inovacijoms, pramoniniam bendradarbiavimui ir gynybos pramonės konkurencingumui.

Tikimasi, kad įgyvendinus direktyvą bus panaikintos prekybos su gynyba susijusiais produktais kliūtys, paskatinti bendri gamybos projektai, ES gynybos bendrovės taps konkurencingesnės ir tai padės konsoliduoti vidaus rinką. Taigi, gynybos sistemų montavimo bendrovės turės galimybę atverti savo tiekimo grandines lengviau numanomomis sąlygomis, padidinti masto ekonomiją ir optimizuoti gynybos produktų gamybos grandinę. Dėl naujų taisyklių galimybių patekti į kitų valstybių narių tiekimo grandines gali atsirasti ir tame sektoriuje veikiančioms MVĮ. Bus sustiprinta ES gynybos pramoninė ir technologinė bazė. Be to, priėmus direktyvą sumažės ekonominės veiklos vykdytojų ir valstybių narių administravimo institucijų administracinė našta. Padidės ES eksporto kontrolės veiksmingumas, nes valstybių narių kontrolės institucijos galės išteklius skirti tiems atvejams, kai siųsti gali būti pavojingiausia, ir palaikys aukštą saugumo lygį. Galiausiai, priėmus direktyvą pagerės apsauga nuo neteisėto siuntimo, bus galima sekti reeksportuojamus produktus ir apie juos pranešti, taip pat bus labiau pasitikima panašaus požiūrio besilaikančiomis trečiosiomis šalimis, ir tas pasitikėjimas bus abipusis.

Valstybės narės direktyvą į nacionalinę teisę turėjo perkelti iki 2011 m. birželio 30 d. ir pradėti taikyti nuo 2012 m. birželio 30 d. Direktyvos 14 straipsnyje nustatyta, kad iš valstybių narių atstovų sudaromas komitetas, galintis iš dalies keisti neesminius direktyvos elementus (pavyzdžiui, iš dalies keisti jos priedą). Komitetas taip pat padeda Komisijai talkinant valstybėms narėms direktyvos perkėlimo ir įgyvendinimo procese.

Ši ataskaita parengta pagal direktyvos 17 straipsnio 1 dalį, pagal kurią reikalaujama, kad Komisija parengtų ataskaitą, kaip valstybės narės direktyvą perkelia į nacionalinę teisę. Ši ataskaita parengta remiantis nacionalinės teisės aktais, kuriais direktyva perkeliama į nacionalinę teisę ir apie kuriuos pranešta Komisijai. Išsamus šių teisės aktų sąrašas pateikiamas priede, jame taip pat nurodomos problemos, kurių gali kilti ateityje.

¹ Direktyvoje vartojama frazė „siuntimas Bendrijos viduje“. Priėmus Sutartį dėl Europos sąjungos veikimo žodis „Bendrija“ pakeistas žodžiu „Sąjunga“.

2. PERKĖLIMAS Į VALSTYBIŲ NARIŲ TEISĘ

Nors direktyvoje nustatyta, kad valstybės narės direktyvą į nacionalinę teisę perkelia po jos paskelbimo ES oficialiajame leidinyje praėjus daugiau negu dvejiems metams, kelioms valstybėms narėms ją laiku perkelti pasirodė sudėtinga.

Komisija oficialų pranešimą apie nacionalinės teisės aktus, kuriais direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, gavo iš daugumos (20) valstybių narių (daugiau informacijos pateikiama priede). Kitos valstybės narės Komisiją informavo, kad procedūrą jau įpusėjo.

Komisija pagal SESV 258 straipsnį prieš valstybes nares, nepateikusias nacionalinių taisyklių, kuriomis direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, pradėjo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą dėl informacijos nepateikimo. Šiuo metu teisės aktų, kuriais direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, nepateikė 7 valstybės narės. Viena valstybė narė pateikė dalį jų.

3. DIREKTYVOS TAIKymo SRITIS – SU GYNYBA SUSIJĘ PRODUKTAI

Direktyva taikoma jos priede nustatytiems su gynyba susijusiems produktams. Priedas jau du kartus iš dalies keistas, būtent 2010 m. lapkričio 22 d. Komisijos direktyva 2010/80/ES² ir 2012 m. kovo 22 d. Komisijos direktyva 2012/10/ES³.

Šie pakeitimai padaryti vadovaujantis direktyvos 13 straipsnio 1 dalimi, kuria numatoma, kad Komisija atnaujins direktyvos priede pateiktą susijusių su gynyba produktų sąrašą, kad jis tiksliai atitiktų Europos Sąjungos bendrąjį karinės įrangos sąrašą.

ES bendrasis karinės įrangos sąrašas patvirtintas remiantis 2008 m. gruodžio 8 d. Tarybos bendrąja pozicija 2008/944/BUSP, nustatančia bendrąsias taisykles, reglamentuojančias karinių technologijų ir įrangos eksporto kontrolę⁴. Šia bendrąja pozicija valstybės narės įpareigojamos užtikrinti, kad jų nacionalinės teisės aktai joms leistų kontroliuoti į ES bendrąjį karinės įrangos sąrašą įtrauktų technologijų ir įrangos eksportą. Vadovaujantis bendrąja pozicija, sudarant valstybių narių nacionalinius karinių technologijų ir įrangos sąrašus vadovaujamasi ES bendroju karinės įrangos sąrašu, bet jis jų tiesiogiai nepakeičia.

Taryba sąrašą kasmet atnaujina. Paprastai sąrašas atnaujinamas iš dalies pakeitus Amunicijos sąrašą, patvirtintą pagal Vasenaro susitarimą dėl įprastinės ginkluotės ir dvejojo naudojimo prekių ir technologijų eksporto kontrolės⁵, kuriame yra 22 pagrindiniai įrašai, susiję su karinės paskirties daiktais, įskaitant tam tikrus daiktus, patenkančius į tokias kategorijas (tačiau tuo neapsiribojant) kaip šaulių ir lengvieji ginklai (ir susijusi amunicija), tankai ir kitos karinės šarvuotos transporto priemonės, kovinės transporto priemonės (sausumos ir povandeninės), šarvuota ir (arba) apsauginė įranga, orlaiviai, nepilotuojami orlaiviai ir kt.

² OL L 308, 2010 11 24, p. 11.

³ OL L 85, 2012 3 24, p. 3.

⁴ OL L 335, 2008 12 13, p. 99.

⁵ Vasenaro susitarimą sudaro 41 valstybė, jo sekretoriatas – Vienoje. Susitarimo tikslas – didinti regioninį ir tarptautinį saugumą skatinant skaidrumą ir didesnę atsakomybę siunčiant įprastinius ginklus ir dvejojo naudojimo prekes ir technologijas, užkertant kelią destabilizuojanti poveikį turinčioms sankauptoms.

4. IŠANKSTINIO LEIDIMO SUTEIKIMO PRINCIPAS

4.1. Siunčiant su gynyba susijusius produktus iš vienos valstybės narės į kitą turi būti gautas išankstinis leidimas...

Direktyvoje nustatyta, kad siunčiant su gynyba susijusius produktus iš vienos valstybės narės į kitą turi būti gautas išankstinis leidimas (licencija) (4 straipsnis). Siuntimas apibrėžiamas kaip „bet koks su gynyba susijusio produkto perdavimas arba perkėlimas iš tiekėjo kitos valstybės narės gavėjui“. Licencija – valstybės narės nacionalinės institucijos leidimas tiekėjams siųsti su gynyba susijusius produktus kitoje valstybėje narėje esančiam gavėjui.

Išankstinio leidimo suteikimo reikalavimą nacionalinės teisės aktuose nustatė visos direktyvą iš dalies arba visą į nacionalinę teisę perkėlusios valstybės narės.

4.2. ...bet galimos išimtys

4.2.1. Siuntėjas arba gavėjas yra vyriausybės įstaiga ir ginkluotosios pajėgos, siunčiama tarptautinėms organizacijoms arba bendrai valstybių narių vykdomai ginklavimo programai įgyvendinti

Valstybėms narėms leidžiama išankstinio leidimo reikalavimo netaikyti, kai siunčiamų su gynyba susijusių produktų siuntėjas arba gavėjas yra vyriausybės įstaiga ar priklauso ginkluotosioms pajėgoms, arba kai produktai siunčiami Europos Sąjungai, NATO, TATENA arba kitoms tarpvyriausybiniams organizacijoms jų užduotims vykdyti. Šis reikalavimas taip pat gali būti netaikomas siunčiamiems produktams, kurie būtini bendrai valstybių narių vykdomai ginklavimo programai įgyvendinti (4 straipsnio 2 dalis).

Šias išimtis nustatė Bulgarija, Čekija (tik ginkluotųjų pajėgų arba bendrų programų atveju), Estija, Graikija, Prancūzija, Lietuva, Malta, Nyderlandai, Slovakija, Slovėnija, Švedija, Vengrija (išskyrus bendras programas) ir Vokietija (tik vyriausybės įstaigų ir ginkluotųjų pajėgų atveju).

4.2.2. Siunčiami produktai, susiję su humanitarine pagalba ir pagalba ištikus nelaimėi

Be to, valstybės narės išankstinio leidimo suteikimo reikalavimo gali netaikyti, kai siunčiami su gynyba susiję produktai, esantys humanitarine pagalba arba dovana nelaimės atveju.

Šią išimtį nustatė Austrija, Bulgarija, Estija, Graikija, Ispanija, Lietuva, Malta, Prancūzija, Slovakija, Slovėnija, Švedija ir Vengrija.

4.2.3. Siuntimas būtinas remonto, priežiūros, parodos arba demonstravimo tikslais

Kadangi direktyva siekiama gerokai sumažinti licencijas išduodančių ES institucijų ir gynybos pramonės administracinę naštą, valstybės narės išimtis gali taikyti ir siunčiamiems su gynyba susijusiems produktams, kurie būtini remonto, priežiūros, parodos arba demonstravimo tikslais arba vėliau.

Šią išimtį nustatė Austrija, Bulgarija, Estija, Graikija, Malta, Prancūzija, Slovakija, Slovėnija ir Švedija.

4.2.4. Papildomos išimtys

Šia direktyva Komisijai suteikiami įgaliojimai valstybės narės prašymu arba pačios Komisijos iniciatyva nustatyti papildomas išimtis, kai siuntimas vykdomas sąlygomis, nekeliančiomis pavojaus viešajai tvarkai arba visuomenės saugumui, reikalavimas gauti išankstinį leidimą tampa nesuderinamas su valstybės narės tarptautiniais įsipareigojimais priėmus šią direktyvą arba tai būtina tarpvyriausybinių bendradarbiavimo tikslais.

Šiuo metu Komisija tokio prašymo nesulaukė, taip pat ji nenustatė konkretaus poreikio nustatyti papildomas išimtis.

4.3. Su gynyba susijusių produktų, įvežamų į arba vežamų per valstybės narės teritoriją, pervežimo ir įvežimo licencijos

Viena iš direktyvos naujovių – panaikinamos pervežimo, t. y. su gynyba susijusių produktų vežimo per vienos arba daugiau valstybių narių, išskyrus kilmės valstybę narę ir gaunančiąją valstybę narę, teritoriją, ir įvežimo licencijos, tačiau tai neturi įtakos nuostatų, skirtų užtikrinti viešąją tvarką arba visuomenės saugumą, pvz., *inter alia*, transporto saugą, taikymui. Tai reiškia, kad siunčiant su gynyba susijusius produktus Europos Sąjungoje turėtų pakakti bendrosios, visuotinės arba individualiosios siuntimo licencijos, kurią suteikia valstybė narė, iš kurios teritorijos siunčiami su gynyba susiję produktai.

Be direktyvoje nustatytų išimčių, nė viena direktyvą į nacionalinę teisę perkėlusį valstybę narė nereikalaus siunčiant su gynyba susijusius produktus Europos Sąjungoje turėti pervežimo arba įvežimo licenciją. Pavyzdžiui, Vokietija bendrosios įvežimo ir pervežimo licencijos reikalaus, tik kai bus vežami kariniai ginklai. Nyderlandai įdiegs išankstinio pranešimo sistemą. Vengrija pervežimo licencijos reikalaus, tik kai bus vežami tam tikrų kategorijų produktai, be to, ji paliks reikalavimą turėti įvežimo licenciją.

Tikimasi, kad sumažinus licencijų ir supaprastinus su tuo susijusias administracines procedūras gerokai supaprastės su gynyba susijusių produktų siuntimas ES viduje, sumažės bendrovėms taikomi administraciniai reikalavimai ir bus saugiau siunčiami valstybių narių siuntiniai.

4.4. Komponentai

Direktyvoje ypatingas dėmesys skiriamas su gynyba susijusių produktų komponentams. Daug ES su gynyba susijusių bendrovių sudaromų sandorių yra susiję su komponentais, kuriuos tiekėjas (dažnai MVI) siunčia surinkėjui, kuris gautus komponentus montuoja į didesnę sistemą (pvz., sonarą) arba į didesnę sistemą (pvz., povandeninį laivą). Surenkančios bendrovės paprastai gamina dideles ginklų sistemas, į kurias įeina komponentai, gauti iš tiekėjo, galbūt veikiančio kitoje valstybėje narėje (pvz., orlaivyje montuojami jungikliai).

Nors direktyvoje komponentai oficialiai neapibrėžti, pagal 4 straipsnio 7 dalį reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų komponentų siuntimo licencijų sąlygas remdamosi siuntimo pavojingumo vertinimu pagal, *inter alia*, komponentų pobūdį atsižvelgiant į produktus, į kuriuos jie bus montuojami, ir atsižvelgiant į bet kokią gatavų produktų galutinį panaudojimą, galintį kelti susirūpinimą, ir komponentų svarbą atsižvelgiant į produktus, į kuriuos jie montuojami.

Išskyrus atvejus, kai valstybės narės mano, kad komponentus siųsti gali būti pavojinga, valstybės narės turi nenustatyti tokių komponentų eksporto apribojimų, jei gavėjas pateikia

naudojimo deklaraciją, kurioje jis patvirtina, kad pagal konkrečią siuntimo licenciją siunčiami komponentai yra ar bus įmontuoti į jo paties produktus ir todėl jie vėliau negali būti siunčiami ar eksportuoti, nebent tik priežiūros arba remonto tikslais (4 straipsnio 8 dalis).

Visas direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę perkėlusios valstybės narės priimtose nacionalinėse priemonėse į šias nuostatas atsižvelgė.

5. BENDROSIOS, VISUOTINĖS IR INDIVIDUALIOSIOS SIUNTIMO LICENCIJOS

5.1. Trijų rūšių siuntimo licencijos

Prieš priimant direktyvą daugumoje valstybių narių įprasčiausia administracinė priemonė buvo individualioji licencija. Individualus leidimas turėjo būti gaunamas prieš kiekvieną siuntimą, taigi reikėdavo atlikti tam tikras procedūras ir buvo patiriama išlaidų. Todėl direktyvoje nustatytos dvi naujos kategorijos licencijos – bendroji ir visuotinė, ir taip supaprastintos su siuntimu susijusios procedūros. Nustačius šias naujų rūšių licencijas, prireikus įsigyti įrangos kitoje valstybėje narėje Europos gynybos pramonei bus naudinga veiksminga, vientisa ir patikima tiekimo grandinė.

Visos direktyvą į nacionalinę teisę perkėlusios valstybės narės savo teisės aktuose nustatė 3 rūšių licencijas – bendrąją, visuotinę ir individualiąją, ir jų atžvilgiu nustatė susijusias direktyvoje numatytas sąlygas.

5.2. Bendrosios siuntimo licencijos

5.2.1. Siuntėjai, galėsiantys naudoti bendrąsias siuntimo licencijas

Bendrosiomis siuntimo licencijomis leidžiama valstybėje narėje įsisteigusiems tiekėjams siųsti siuntimo licencijoje nurodytus su gynyba susijusius produktus kitoje valstybėje narėje esantiems tam tikrų kategorijų gavėjams (5 straipsnis). Tiekėjai turi arba atitikti nustatytas bendrosios licencijos sąlygas, arba prašyti, kad jiems būtų išduota visuotinė arba individualioji licencija.

Bendroji siuntimo licencija išduodama, ir siuntimo atveju nebereikia pateikti jokio atskiro prašymo. Licencija leidžia sąlygas atitinkantiems tiekėjams siųsti produktus tame etape neatliekant jokių kitų formalumų. Valstybės narės siuntimą kontroliuoja *ex post*.

Dėl šios rūšies licencijos iš esmės supaprastės tiekėjams nustatytos procedūros, kai siuntimas yra nepavojingas. Tai valstybėms narėms leis dėmesį sutelkti į pastangas kontroliuoti pavojingesnio siuntimo atvejus, nes nebereikės kaskart tirti visų sandorių.

5.2.2. Su gynyba susijusius produktus pagal bendrąją siuntimo licenciją gaunantys gavėjai

Išduodant bendrąją siuntimo licenciją turėtų būti nustatoma, kokios kategorijos asmenys, esantys kitoje valstybėje narėje, gali būti gavėjais. Šių kategorijų gavėjai yra sertifikuotos įmonės, valstybės narės ginkluotosios pajėgos arba gynybos srities perkančioji organizacija, įsigyjanti produktus tik valstybės narės ginkluotųjų pajėgų naudojimui. Bendrosios siuntimo licencijos taip pat naudojamos, kai siunčiama demonstravimo, vertinimo ar parodų tikslais arba priežiūros ir remonto tikslais, jei gavėjas yra pirminis su gynyba susijusių produktų tiekėjas (5 straipsnio 2 dalis).

Tačiau direktyvoje nustatyta, kad valstybės narės gali išplėsti šias gavėjų kategorijas arba įtraukti kitai paskirčiai siunčiamus produktus.

Bendrosios licencijos bus naudojamos visose valstybėse narėse, minėtų kategorijų atžvilgiu į nacionalinę teisę perkėlusiose visas direktyvos nuostatas. Taigi, Slovėnija numato bendrąsias licencijas išduoti tik ginkluotosioms pajėgoms ir sertifikuotiems gavėjams, o kitais atvejais bus taikomos licencijos išimtys. Ispanija taip pat numato bendrąsias siuntimo licencijas, susijusias su NATO ir NAMSIA operacijomis. Bulgarija, Graikija, Kipras ir Malta numato bendrąją licenciją bendrosioms programoms, kaip nustatyta 5 straipsnio 3 dalyje.

5.2.3. Su gynyba susijusių produktų, kuriuos galima siųsti pagal bendrąją siuntimo licenciją, rūšys

Valstybės narės turi teisę nustatyti su gynyba susijusių produktų rūšį arba kategorijas (4 straipsnio 5 dalis).

Kelios valstybės narės, pavyzdžiui, Estija, Ispanija, Prancūzija, Kipras, Nyderlandai ir Portugalija, Komisijai jau nusiuntė savo bendrųjų licencijų sąrašą. Nepaisant to, tikimasi, kad valstybės narės iki 2012 m. birželio 30 d., t. y. direktyvos įgyvendinimo termino, paskelbs sąrašus pagal produktus ir kitas savo bendrosios licencijos sąlygas.

5.2.4. Registravimo sąlygos prieš bendrąją siuntimo licenciją panaudojant pirmą kartą

Valstybės narės gali nustatyti registravimo sąlygas prieš bendrąją siuntimo licenciją panaudojant pirmą kartą (5 straipsnio 4 dalis). Šį reikalavimą teisės aktuose nustatė Austrija, Bulgarija, Čekija, Graikija, Ispanija, Malta, Nyderlandai, Portugalija, Prancūzija ir Slovėnija.

Be to, tiekėjai turi per deramą laikotarpį pranešti valstybės narės, iš kurios teritorijos pageidauja siųsti su gynyba susijusius produktus, kompetentingoms institucijoms apie savo ketinimą pirmą kartą naudoti bendrąją siuntimo licenciją (8 straipsnio 2 dalis). Tokios registracijos reikalaus kelios valstybės narės, pavyzdžiui, Austrija, Graikija, Kipras, Prancūzija, Slovakija, Slovėnija ir Švedija.

Valstybės narės gali nurodyti papildomą informaciją, kurios gali reikėti siunčiant su gynyba susijusius produktus pagal bendrąją siuntimo licenciją. Ši nuostata gali padėti valstybėms narėms nustatyti bendrąsias licencijas faktiškai naudojančius tiekėjus, kad kompetentingos institucijos galėtų prireikus patikrinti tiekėjo dokumentus.

5.3. Visuotinės siuntimo licencijos

Visuotinė siuntimo licencija – valstybės narės nacionalinės institucijos individualiam tiekėjui jo prašymu suteikiamas išankstinis leidimas 3 metų laikotarpį (jį galima pratęsti) siųsti nurodytiems gavėjams konkrečius produktus nenustatant jų kiekio ribos (6 straipsnis). Visuotinės siuntimo licencijos paprastesnės tuo, kad nesusijusios su viena siunta ir gali būti naudojamos kelioms siuntoms ilgesnį laikotarpį. Jos gali būti itin naudingos, kai siuntos reguliariai siunčiamos įprastiems klientams arba MVĮ, o siunčiami produktai yra iš nustatyto katalogo.

Remiantis kelių valstybių narių patirtimi, visuotinių siuntimo licencijų procedūros daug paprastesnės. Pavyzdžiui, kai 2002 m. Prancūzija nustatė, kad gali būti išduodamos visuotinės siuntimo licencijos, pagrįstos dalyvaujančiųjų bendrovių (labiau skirta MVĮ) katalogu, pirmos

išduotos 35 licencijos pakeitė 1 250 individualių licencijų, taigi gerokai sumažėjo biurokratizmo.

Kaip reikalaujama direktyva, visuotinės siuntimo licencijos bus išduodamos visose į nacionalinę teisę direktyvą perkėlusiose valstybėse narėse. Komisijai nepateikta informacijos apie tai, kurių kategorijų produktams bus taikomos visuotinės siuntimo licencijos.

5.4. Individualiosios siuntimo licencijos

Individualiosios licencijos – valstybės narės nacionalinės institucijos individualiam tiekėjui suteikiamas išankstinis leidimas vieną kartą siųsti nurodytą produktų kiekį. Šios licencijos turėtų būti naudojamos tik 7 straipsnyje nustatytais atvejais: kai prašoma siuntimo licencijos tik vienam siuntimui, kai tai būtina ginant esminius saugumo interesus arba saugant viešąją tvarką arba kai tai būtina laikantis tarptautinių prievolių ir įsipareigojimų, kuriuos turi valstybės narės. Individualiosios siuntimo licencijos taip pat gali būti naudojamos, kai valstybė narė turi svarių priežasčių manyti, kad tiekėjas negalės laikytis visų nuostatų ir sąlygų būtinų visuotinei ar bendrajai siuntimo licencijai suteikti.

Todėl kriterijai, kuriuos reikia atitikti individualiajai siuntimo licencijai gauti, yra ribojantys. Individualiosios siuntimo licencijos turi galioti tik ribotam siuntimo atvejų skaičiui. Tikimasi, kad ateityje dauguma siuntimo ES viduje atvejų bus galima naudoti bendrąsias ir visuotines licencijas, o individualiosios licencijos bus naudojamos tik siunčiant pavojingiausius produktus.

Komisijai nepateikta informacijos apie tai, kurių kategorijų produktams bus taikomos individualiosios siuntimo licencijos.

5.5. Tiekėjų teikiama informacija

Tiekėjai turi pateikti gavėjams ir institucijoms informaciją ir saugoti atitinkamus su siuntimu susijusius duomenis, kad būtų galima vykdyti tinkamą kontrolę.

Visos visos direktyvos nuostatos į nacionalinę teisę perkėlusios valstybės narės į nacionalinės teisės aktus įtraukė nuostatas dėl informacijos, ataskaitų ir duomenų saugojimo. Pavyzdžiui, Ispanija ir Nyderlandai reikalauja, kad siuntėjai atitinkamoms institucijoms teiktų informaciją kas 6 mėnesius, Vengrija reikalauja, kad tiekėjai informaciją teiktų kas 3 mėnesius. Duomenų saugojimo laikotarpio trukmė skiriasi. Pavyzdžiui, Suomijoje jie turi būti saugomi 3 metus, Airijoje ir Kipre – 7, Bulgarijoje ir Prancūzijoje – iki 10 metų.

5.6. Licencijas išduodančios institucijos

Licencijas išduodančios valstybių narių institucijos skiriasi. Licencijas išduoda ne tik gynybos ministerijos, pavyzdžiui Portugalijoje ar Prancūzijoje, bet ir kitos institucijos – Vengrijos prekybos licencijų biuras, Nyderlandų ekonomikos reikalų ministerija ar Švedijos ginklų neplatinto ir eksporto kontrolės agentūra.

6. ĮMONIŲ GAVĖJŲ SERTIFIKAVIMAS

6.1. Sertifikavimo tikslas

Sertifikavimas – vienas esminių direktyvos elementų, kuriuo nustatomas naujas požiūris į su gynyba susijusio siuntimo kontrolės sistemą. Gavėjų sertifikavimo tikslas – nustatyti, ar gavėjai patikimi, kad galėtų gauti pagal bendrąją siuntimo licenciją, išduotą kitoje valstybėje narėje, siunčiamus su gynyba susijusius produktus. Šia priemone siekiama didinti pasitikėjimą, ja taip pat siekiama pagerinti *ex post* kontrolę. Ja bus sumažinta neteisėto siuntimo rizika ir bus lengviau atsekti su gynyba susijusius produktus, siunčiamus pagal bendrąją siuntimo licenciją.

6.2. Sertifikavimo kriterijai

Direktyvoje nustatyti ES bendrieji sertifikavimo kriterijai (9 straipsnio 2 dalis). Sertifikavimu siekiama suteikti valstybėms narėms ir tiekėjams garantijų, kad įmonė turi patirties vykdant gynybos veiklą, laikosi atitinkamų teisinių apribojimų (ypač reeksporto srityje), jos vidaus kontrolės programos ir sistema yra patikimos ir tinkamos kokybės. Visų pirma, sertifikavimu pripažįstama, kad įdiegtos tinkamos rizikos prevencijos priemonės prekėms, įskaitant nematerialias prekes (technologijas, praktinę patirtį, programinę įrangą ir kt.), apsaugoti.

Dėl šių nuostatų valstybės narės turi sukurti naują teisinę ir institucinę sistemą. Siekdama palengvinti direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę Komisija priėmė 2011 m. sausio 11 d. Rekomendaciją dėl gynybos įmonių sertifikavimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje sąlygų supaprastinimo 9 straipsnį⁶, kurioje nustatytos sertifikavimo kriterijų gairės. Pagrindinis jos tikslas – užtikrinti, kad sertifikavimo kriterijai būtų vienodai aiškinami ir taikomi, siekiant, pavyzdžiui, greitesnio abipusio sertifikatų pripažinimo. Valstybės narės raginamos rekomendaciją įgyvendinti iki 2012 m. birželio 30 d.

6.3. Svarbiausių sertifikavimo elementų perkėlimas į nacionalinę teisę

Remiantis nacionaliniais teisės aktais, kuriais perkeliama direktyva ir kurie buvo pateikti, visas direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę perkėlusios valstybės narės įgyvendino būtinus su gynyba susijusių produktų gavėjų sertifikavimo elementus. Tos valstybės narės paskyrė kompetentingas institucijas, kaip reikalaujama 9 straipsnio 1 dalyje, ir nustatė patikimumo kriterijus, kaip nustatyta 9 straipsnio 2 dalyje. Apskritai, nacionalinės teisės aktuose numatomas kitų valstybių narių išduotų sertifikatų pripažinimas (9 straipsnio 6 dalis). Be to, visas direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę perkėlusios valstybės narės įdiegė būtinus atitikties sertifikavimo kriterijams stebėjimo ir būtinų taisomųjų priemonių mechanizmus, kaip reikalaujama 9 straipsnio 5 ir 7 dalyse.

6.4. Informacijos apie sertifikuotus gavėjus skelbimas

Valstybės narės turi reguliariai skelbti ir atnaujinti sertifikuotų gavėjų sąrašą ir apie tai pranešti Komisijai, Europos Parlamentui ir kitoms valstybėms narėms. Taip pat nustatyta, kad Komisija centrinį valstybių narių patvirtintų gavėjų registrą turėtų viešai skelbti savo interneto svetainėje (9 straipsnio 8 dalis).

⁶ O L L 11, 2011 1 15, p. 62.

Tuo tikslu Komisija sukūrė duomenų bazę CERTIDER. Ši sistema sukurta bendradarbiaujant su iš valstybių narių atstovų sudaryta specialia darbo grupe. Sistemą išbandė ir patvirtino informaciją apie sertifikuotas įmones gavėjas registruoti pateikusias valstybės narės. CERTIDER galima rasti adresu <http://www.ec.europa.eu/enterprise/sectors/defence/certider/>.

6.5. Sertifikavimo institucijos

Valstybės narės skiria kompetentingas institucijas jų teritorijose įsisteigusiems su gynyba susijusių produktų pagal kitų valstybių narių išduotas siuntimo licencijas gavėjams sertifikuoti.

Šie įgaliojimai suteikti įvairioms valstybių narių institucijoms – ne vien gynybos ministerijoms (Graikija, Prancūzija, Slovėnija ir Portugalija), bet ir pramonės (Čekija ir Ispanija) ir ūkio (Austrija, Nyderlandai, Slovakija ir Lietuva) ministerijoms.

6.6. Apsaugos priemonės

Direktyvoje, nustatyta, kad tam tikrais konkrečiais atvejais ir tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis galima laikinai sustabdyti bendrąją licenciją, išduotą sertifikuotam gavėjui kitose valstybėse narėse (15 straipsnis). Direktyvoje taip pat nustatyta, kaip informuoti kitas valstybes nares ir Komisiją.

Kelios valstybės narės, pavyzdžiui, Airija, Bulgarija, Graikija, Ispanija, Kipras, Malta, Austrija, Slovakija, Slovėnija ir Švedija, nusprendė šias nuostatas įtraukti į nacionalinės teisės aktus.

7. EKSPORTAS PO SIUNTIMO

Su gynyba susijusių produktų eksportui taikomos Tarybos bendrosios pozicijos 2008/944/BUSP nuostatos. Direktyvoje aiškiai nustatyta, kad ji neturi poveikio valstybių narių sprendimo laisvei vykdant su gynyba susijusių produktų eksporto politiką (1 straipsnio 2 dalis).

Tačiau siuntimo licencijose gali būti konkrečių importo į trečiąsias šalis apribojimų. Taigi, 4 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad valstybės narės, atsižvelgdamos, *inter alia*, į dėl siuntimo kylančią žmogaus teisių, taikos, saugumo ir stabilumo užtikrinimo riziką, turi nustatyti visas siuntimo licencijų sąlygas, įskaitant bet kokius apribojimus, taikomus eksportuojant su gynyba susijusius produktus trečiosiose šalyse esantiems juridiniams ar fiziniams asmenims.

Valstybės narės turi užtikrinti, kad tais atvejais, kai tokiems produktams siuntimo licencijoje yra nustatyti eksporto apribojimai, teikdami prašymą išduoti eksporto licenciją su gynyba susijusių produktų gavėjai pareikštų jų kompetentingoms institucijoms, kad jie tų apribojimų laikėsi, ir, jei reikia, kad jie gavo sutikimą iš kilmės valstybės narės (10 straipsnis). Visas direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę perkėlusios valstybės narės šias nuostatas įtraukė į nacionalinės teisės aktus.

Valstybės narės turi užtikrinti, kad atlikdami su gynyba susijusių produktų eksporto formalumus muitinės įstaigoje eksportuotojai pateiktų įrodymus, kad yra gautas reikalingas eksporto leidimas (11 straipsnio 1 dalis). Visose direktyvą į nacionalinę teisę perkėlusiose valstybėse narėse reikalaujami muitinės formalumai nustatyti.

Kelios valstybės narės, pavyzdžiui, Bulgarija, Airija, Graikija, Kipras, Vengrija, Portugalija ar Slovėnija, pasinaudojo 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta galimybe sustabdyti eksporto iš jos teritorijos procesą ne ilgiau kaip 30 dienų.

Valstybės narės, nustatančios, kad su gynyba susijusių produktų eksporto formalumus gali tvarkyti tik tam tikros muitinės įstaigos, turėtų Komisijai pranešti apie atitinkamai įgaliotas muitinės įstaigas (11 straipsnio 4 dalis). Komisija šią informaciją turi paskelbti *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje. Kol kas šią nuostatą į savo teisės aktus įtraukė tik Bulgarija, Graikija ir Švedija.

8. SANKCIJOS

Galiausiai, valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už nuostatų, priimtų įgyvendinant šią direktyvą, pažeidimą (16 straipsnis). Siekiant nuolat didinti abipusį pasitikėjimą, tikslinga nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas, kurių taip pat pakaktų, kad būtų užtikrintas šios direktyvos nuostatų įgyvendinimas, visų pirma tų, kuriomis nustatoma, kad turi būti laikomasi bendrų sertifikavimo kriterijų ir tolesnio siuntiamų su gynyba susijusių produktų naudojimo po siuntimo apribojimų.

Visos direktyvą į nacionalinės teisės aktus perkėlusios valstybės narės nuostatas dėl sankcijų įtraukė į savo nacionalinės teisės aktus. Sankcijas sudaro arba administracinės nuobaudos (Vengrija ir Čekija), arba ir administracinės nuobaudos, ir laisvės atėmimas (Airija, Malta ir Švedija).

9. SUPERKĖLIMU Į NACIONALINĖS TEISĖS AKTUS SUSIJUSIOS PROBLEMOS

Kaip minėta, dar yra problemų, susijusių su direktyvos perkėlimo į nacionalinės teisės aktus užbaigimu visose valstybėse narėse ir, svarbiausia, su jos tinkamo įgyvendinimo užtikrinimu. Perkėlus direktyvą į nacionalinę teisę supaprastės su gynyba susijusių produktų siuntimo ES viduje taisyklės ir procedūros, taigi bus užtikrintas tinkamas vidaus rinkos veikimas gynybos sektoriuje.

Kalbant apie direktyvos priedą, nors jis visada turėtų būti toks pat kaip ES bendrasis karinės įrangos sąrašas, iš ankstesnių atvejų matyti, kad priedo keitimas užtrunka bent septynis mėnesius. Todėl bent septynis mėnesius per metus jis skiriasi nuo ES bendrojo karinės įrangos sąrašo. Be to, valstybės narės Komisijos direktyvą, kuria iš dalies keičiamas priedas, turi perkelti į nacionalinę teisę ir priimti nacionalinės teisės aktus arba patvirtinti administracinę procedūrą. Todėl galima manyti, kad nacionalinės teisės aktai, kuriais perkeliamas priedas, niekada nebus tokie pat kaip tuo metu galiojantis ES bendrasis karinės įrangos sąrašas, nebent valstybės narės ES bendrąjį karinės įrangos sąrašą į nacionalinę teisę perkeltų nelaukdamos, kol priedas bus iš dalies pakeistas. Dėl šių neatitikimų nacionalinės institucijos ir ES su gynyba susijusios įmonės patiria teisinių ir administracinių problemų ir nesilaiko teisės akto leidėjo reikalavimo, kad Direktyvos priedas ir ES bendrasis karinės įrangos sąrašas tarpusavyje tiksliai atitiktų.

Komisija laikosi nuomonės, kad būtina supaprastinti Direktyvos priedo ir ES bendrojo karinės įrangos sąrašo suderinimo procedūrą. Bendradarbiaudama su Taryba ir Europos Parlamentu Komisiją šią problemą nagrinės toliau.

10. IŠVADA

Direktyva 2009/43/EB taikoma vidaus rinkos srityje, ir šioje srityje valstybės narės saugumo sumetimais dažnai taiko išimtis. Direktyva padės stiprinti vidaus rinką, mažinti administracinę naštą, stiprinti ES gynybos pramonės bazę ir didinti tiekimo vientisumą ir saugumą. Dėl direktyvos efektyvesnė taps eksporto kontrolė, atsižvelgiant į valstybių narių saugumo tikslus.

Tai, kad direktyvą į nacionalinę teisę perkėlė beveik visos valstybės narės, yra didelis žingsnis link gynybos srities vidaus rinkos integravimo. Laiku direktyvą perkelti į nacionalinės teisės aktus valstybėms narėms buvo sudėtinga. Nepaisant to, atsižvelgiant į tai, koku mastu direktyva perkelta į nacionalinę teisę, pagrindiniai direktyvos elementai – būtent, supaprastinta visoje ES vienoda licencijų išdavimo sistema, Bendrasis karinės įrangos sąrašas, kuriuo pakeisti ankstesni įvairūs nacionaliniu lygmeniu sudaryti amunicijos sąrašai, ir gynybos bendrovių sertifikavimas, dėl kurio padidėjo abipusis pasitikėjimas ir bendrai pripažįstamas gynybos bendrovių patikimumas, – į nacionalinę teisę perkelti.

Komisija, padedama komiteto, atidžiai stebės Direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę ir įgyvendinimą ir padės valstybėms narėms įgyvendinti procesą ir laiku suvokti savo poreikius. Komisija peržiūrės šios direktyvos įgyvendinimą ir iki 2016 m. birželio 30 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateiks ataskaitą⁷.

⁷ Kaip nustatyta 17 straipsnio 2 dalyje.

Priedas

Nacionalinių teisės aktų, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama direktyva, sąrašas⁸

Valstybė narė	Nacionalinis teisės aktas, kuriuo direktyva perkeliama į nacionalinę teisę ir apie kurį pranešta Komisijai	Naujausia Komisijai pateikta informacija apie perkėlimo į nacionalinės teisės aktus būklę.
Belgija	-	<p>Briuselyje, sostinės regione, tikėtasi teisės aktą parlamentui perduoti 2012 m. balandžio mėn.</p> <p>Flandrijos regione teisėkūros procedūra užbaigta 2012 m. birželio 6 d.</p> <p>Valonijos regione, tikėtasi teisės aktą parlamentui perduoti 2012 m. balandžio mėn.</p>
Bulgarija	2011 m. kovo 25 d. Dekretas Nr. 56 dėl su gynyba susijusių produktų ir dvejopo naudojimo prekių eksporto kontrolės	Perkeltos visos nuostatos
Čekija	Aktas, kuriuo iš dalies keičiamas Aktas Nr. 38/1994 dėl užsienio prekybos karinėmis prekėmis, taip pat iš dalies keičiamas Aktas Nr. 455/1991 dėl licencijuotos prekybos su pakeitimais ir Aktas Nr. 140/1961 „Baudžiamasis kodeksas“ su 2011 m. liepos 20 d. pakeitimais	Perkeltos visos nuostatos
Danija	2011 m. gegužės 9 d. Aktas Nr. 413, kuriuo iš dalies keičiamas Aktas dėl ginklų ir sprogmenų ir Aktas dėl karinės įrangos	Nuostatos perkeltos iš dalies
Vokietija	2011 m. liepos 27 d. Aktas, kuriuo į nacionalinę teisę perkeliama Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2009/43/EB 2009 m. gegužės 6 d. dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo	Perkeltos visos nuostatos

⁸ Informaciją apie nacionalines vykdymo priemones, apie kurias valstybės narės pranešė, galima rasti adresu <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:72009L0043:LT:NOT>

	Bendrijoje sąlygų supaprastinimo	
Estija	2011 m. liepos 12 d. Aktas dėl strateginių prekių	Perkeltos visos nuostatos
Airija	2011 m. S. I. Nr. 346 „Europos Bendrijų (su gynyba susijusių produktų siuntimas Bendrijos viduje) reglamentas 2011“	Perkeltos visos nuostatos
Graikija	2011 m. lapkričio 11 d. Įstatymas Nr. 4028, kuriame pateikiami Įstatymo 2168/1993, kuriuo reglamentuojami klausimai, susiję su ginklais, amunicija, sprogiosiomis medžiagomis ir sprogstamaisiais užtaisais ir kitos nuostatos, nuostatų pakeitimai	Perkeltos visos nuostatos
Ispanija	2011 m. birželio 17 d. Karališkasis dekretas 844/2011, kuriuo keičiamas 2008 m. gruodžio 12 d. Karališkasis dekretas 2061/2008, kuriuo patvirtinamas reglamentas dėl užsienio prekybos su gynyba susijusiomis medžiagomis, kitomis medžiagomis, dvejojo naudojimo prekėmis ir technologijomis kontrolės	Perkeltos visos nuostatos
Prancūzija	2011 m. birželio 22 d. Įstatymas Nr. 2011-702 dėl su gynyba susijusių produktų importo ir eksporto kontrolės, su gynyba susijusių produktų siuntimo ES viduje ir gynybos ir saugumo rinkose supaprastinimo 2011 m. lapkričio 9 d. Dekretas Nr. 2011-1467 dėl su gynyba susijusių produktų importo ir eksporto ES viduje ir už ES ribų Antrinis teisės aktas, kuriuo skelbiamos bendrosios licencijos	Perkeltos visos nuostatos
Italija	-	Teisėkūros procedūra užbaigta 2012 m. gegužės 30 d., bet apie nacionalinius teisės aktus nepranešta

Kipras	2011 m. kontroliuojamų prekių reglamentai (su gynyba susijusių produktų siuntimas Bendrijos ribose)	Perkeltos visos nuostatos
Latvija	2010 m. liepos 20 d. Kabineto reglamento Nr. 657 dėl strateginių prekių licencijų išdavimo arba atsisakymo jas išduoti ir kitų su strateginių prekių platinimu susijusių dokumentų pakeitimai (2011 m. birželio 28 d.)	Perkeltos visos nuostatos
Lietuva	<p>2011 m. spalio 11 d. Lietuvos Respublikos strateginių prekių kontrolės įstatymo pakeitimo įstatymas Nr. XI-1616 (Žin., 2011, Nr. 128-6052)</p> <p>Lietuvos Respublikos baudžiamasis kodeksas Nr. VIII-1968 (Žin., 2000, Nr. 89-2741)</p> <p>Lietuvos Respublikos baudžiamasis kodekso pakeitimo įstatymas Nr. IX-1495 (Žin., 2003, Nr. 38-1733)</p> <p>Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso pakeitimo bei papildymo ir kodekso papildymo įstatymas Nr. IX-2511 (Žin., 2001, Nr. 166-6060) (toliau – Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodeksas)</p> <p>2011 m. liepos 7 d. Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro įsakymas Nr. V-766 dėl krašto apsaugos ministro 2009 m. gruodžio 29 d. įsakymo nr. V-1216 „Dėl bendrojo karinės įrangos sąrašo patvirtinimo“ pakeitimo (Žin., 2011, Nr. 92-4400)</p> <p>Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos generalinio direktoriaus 2010 m. birželio 11 d. įsakymas Nr. 1B-393 „Dėl</p>	Perkeltos visos nuostatos

	Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos generalinio direktoriaus 2009 m. birželio 25 d. įsakymo Nr. 1B-351 „Dėl Muitinės įstaigų klasifikatoriaus patvirtinimo pakeitimo“ (Žin., 2010, Nr. 70-3528)	
Liuksemburgas		Buvo numatyta, kad Parlamentas nacionalinės teisės aktus priims 2012 m. birželio 13 d.
Vengrija	2011 m. rugpjūčio 18 d. Vyriausybės dekretas Nr. 160/2011 dėl karinės įrangos ir paslaugų eksporto, importo, siuntimo ir tranzito ir įmonių sertifikavimo	Perkeltos visos nuostatos
Malta	2011 m. lapkričio 8 d. Aktas dėl tiekimo ir paslaugų	Perkeltos visos nuostatos
Nyderlandai	<p>2011 m. rugsėjo 30 d. Dekretas, kuriuo iš dalies keičiamas Dekretas dėl strateginės įrangos</p> <p>2011 m. lapkričio 8 d. Įgyvendinimo Reglamentas dėl strateginės įrangos</p> <p>1950 m. birželio 22 d. Aktas dėl ekonominių nusikaltimų tyrimo ir patraukimo baudžiamojon atsakomybėn</p> <p>2011 m. spalio 28 d. Ekonomikos reikalų, žemės ūkio ir inovacijų valstybės sekretoriaus reglamentai, kuriais skelbiamos bendrosios licencijos</p>	Perkeltos visos nuostatos
Austrija	2011 m. balandžio 28 d. Aktas dėl užsienio prekybos	Perkeltos visos nuostatos
Lenkija	-	2012 m. kovo mėn. duomenimis, teisėkūros procedūra vykdoma
Portugalija	2011 m. birželio 22 d. įstatymas 37/2011	Perkeltos visos nuostatos

Rumunija	-	Informacijos nepateikė
Slovėnija	2011 m. liepos 20 d. Reglamentas dėl karinių ginklų ir įrangos gamybos ir prekybos leidimų ir su gynyba susijusių produktų importo, eksporto, tranzito ir siuntimo preliminarinių leidimų	Perkeltos visos nuostatos
Slovakija	2011 m. spalio 19 d. Aktas dėl prekybos su gynyba susijusiais produktais ir tam tikrų aktų pakeitimo	Perkeltos visos nuostatos
Suomija	-	Teisėkūros procedūra užbaigta 2012 m. birželio 14 d., bet apie nacionalinius teisės aktus nepranešta
Švedija	2011 m. birželio 9 d. Aktas, kuriuo iš dalies keičiamas karinės įrangos aktas (1992:1300) Muitinės nuostatai ir gairės dėl ginkluotės (TFS 1997:35) Įsakymas SFS 2011:850, kuriuo iš dalies keičiamas Įsakymas 1992:1303 dėl karinės įrangos	Perkeltos visos nuostatos
Jungtinė Karalystė	2008 m. Įsakymas dėl eksporto kontrolės	Galiojantys JK teisės aktai iš dalies sutampa su direktyva